

Cảm Tác bài Thơ “Hãy Gióng Trống Lên” của Văn Nguyên Dương

Minh Phượng

Hãy gióng trống lên, tiếng trống đồng
để dành lại nước giữ non sông
hãy đốt lên từng cây đuốc sáng
soi đường dài chẳng ngại gai chông

Hãy gióng trống lên dẫu muộn màng
đuổi đi quân bán nước, tham quan
đã dâng giặc đất đai, biển, đảo
phá núi sông, áp bức dân oan...

Hãy gióng trống lên xua nỗi sầu
khi nhìn về quê cũ thương đau
khi nước nay ngập tràn ô nhiễm
chất độc làm dân, cá, chết mau

Hãy gióng trống lên mọi tấm lòng
sử xanh còn vang vọng trời Đông
năm xưa từng đánh tan quân Hán
nay lẽ nào để mất non sông

Bài Thơ Gốc của Tác Giả Văn Nguyên Dương:

Xô lệch trời nghiêng đất
Ngọn sóng triều phương Bắc
Sắp cuộn mất Việt Nam...
Hoàng Sa đã tách ra tận biển,
Trường Sa còn một nửa
Sao đổi đất thay tên?
Biển Đông còn hay mất?
Sao lũ người mãi lặng tiếng lặng tăm!

Sấm động sét rền...
Ôi Nam Quan, Bản Giốc,
Ôi hải phận Biển Đông
Đất nước của cha ông
Sao không giữ được!
Hỡi lũ người bán nước,
Ngẩng đầu lên nghe

Hãy gióng trống lên giữa đất trời
sông, biển, núi đồi, khắp mọi nơi
để được sống còn trên thế giới
toàn dân cùng dẹp lũ chuột, dơi ....

Hãy gióng trống lên cứu quê hương
Nam Bắc Trung cùng bước chung đường
như sóng dâng tràn bao uất ức
dựng lại cơ đồ với tình thương

Hãy gióng trống lên, tiếng to vang
Ngọc Lữ, Đồng Sơn...trống huy hoàng
trai gái trẻ già cùng tiến tới
lịch sử rồi sẽ phải sang trang

Minh Phượng
20/ 8/2016

Tiếng thét
Của Bạch Đằng, Đông Quan,
Của Ngọc Hồi, Chi Lăng
Của nghìn xưa anh dũng.
Sao lũ bay đón hèn,
Chưa nghe tiếng quân reo đã hồn phi phách tán!
Hội nghị Thành Đô đã vội bán vội dâng...
Đất nước này con đở cũng hèn căm,
Lũ phản quốc, phản dân... loài cộng sản
côn trùng.

Bây bám lấy Đảng ngu
Vơ vét đến tận cùng,
Một ngọn lúa một cọng rau cũng sạch.
Đốn cây trên rừng đổ máu,

Giết cá dưới biển trắng phau...
Ôi Bauxite Tây Nguyên!
Ôi Formosa Vũng Áng!
Trời trên ấy bao xa
Trăng sao vẫn sáng
Có thấy Việt Nam đang rẫy chết, vật vờ...
Trời không dung mà đất cũng không tha
Cả một lũ giặc Hồ đầu trâu mặt ngựa.

Ta ôm đàn khảy khúc thương ca,
Hay gióng trống lên cho nhóm chân từng
ngọn lúa
Từ bình nguyên cỏ nội,
Từ đá tảng trên rừng,
Từ lau lách ngoài bưng,
Từ chim trời cá lạch,
Cho vang từ đất mạch
Cho dội tận không trung
Cho từ Bắc chí Nam...
Vùng lên cùng một lúc
Hỡi dân oan, dân uất,
Dân chợ, dân đồng,
Ta chỉ có một con đường...
Tiến lên về phía trước

Cứu nước và vực nước
Lập lại núi sông thiêng.

Hãy gióng trống lên, hãy gióng trống lên,
Tướng quân và sĩ tốt... cho hợp với lòng
dân...
Diệt từng tên từng tên
Lũ bán nước hại dân
Đảng Cộng sản Việt Nam.
Giết từng tên, từng tên
Trọng, Quang, Phúc và Ngân.
Hãy gióng trống lên, gióng trống lên
Chống kẻ thù Phương Bắc.
Hãy bỏ khúc thương ca
Và những lời thơ ủy mị...

Ta có chiêng Đông Sơn
Và trống đồng Ngọc Lũ;
Có hồn thiêng sông núi
Và khí phách Việt Nam

Văn Nguyên Dưỡng
Tháng 8/2016

Chú Văn Nguyên Dưỡng vốn là một Trung tá trong QLVNCH, 13 năm tù chính trị trong lao tù “cải tạo” và khi qua đây được, đã trở lại học đường ở HK để lấy bằng tiến sĩ (Ph.D) về Ngoại Giao và Giao Tế Quốc Tế, HK (Foreign Affairs) .

Chú VND đã in hai tập thơ: “Vùng Đêm Sương Mù”. 1966, và “Trường Ca Trên Bãi Chiến” cũng như quyển The Tragedy of the Vietnam War: A South Vietnamese Officer’s Analysis.

Chú cũng là tác giả của bài rất có giá trị văn học, uyên thâm, sâu sắc “Tản mạn về Cung Trầm Tưởng qua “Một hành trình Thơ” và văn học Việt Nam”.